

di Maria Sale

SABIENTZIA - CAPITULU 5

- 1) Tando su giustu at a istare cun fide manna a car'a pare cun sos chi l'an opprimidu e an dispretziadu sas dòlimas suas.

- 2) Totu custos, bidendelu, an àere timoria e meraviza pro sa salvesa sua chi no isetaian.

- 3) Penetidos, an a narrere tra issos, pianghende, cun s'anima in turmentu:

- 4) Accollu su chi una 'olta nos leaimus a risu, su chi, maccos, leaimus a beffa, cretende sa vida sua unu macchine e sa morte sua infamadora.

- 5) Pruite como est cunsideradu tra sos fijos de Deus e cumpartit sa sorte de sos Santos?

- 6) Amus duncas traviadu caminu da-e sa veridade, sa lughe de sa giustiscia no at brilladu pro nois, ne mai pro nois s'est pesadu su sole.

- 7) Nos semus consolados in caminos de male e de perdiscione, amus atraessadu logos redossos chi no benin a bene, ma no amus connotu s'àndala de su Signore.

- 8) Cale profetu amus tentu in sa mannosìa nostra? E ite nos at battidu sa ricchesa cun su èssere barrosos?

9) Totu custu est passadu che umbra e che notiscia fuiditta;

10) che unu naviu chi trapat s'unda abolotada, chi passat e no lassat tratta peruna, ne sinnu in mesu s'abba;

11) o che puzone chi 'olat in s'aera e no s'agatat sinnu de su currere sou, pruite s'aria lezera, iscutinada cando la toccan sas pumas, e ispaccada dae s'impidu crispu, est atraessada dae sas alas in movimentu ma poi no si b'agatat sinnu de su passazu sou;

12) o comente cando, tirada sa fritza a sa mèria, s'aria s'ispacat e torrat luègo subr'a issa e gai no si podet distinghere su tragittu sou:

13) gai nois puru, puntu naschidos, semus gia isparidos, no amus àpidu sinnu perunu de poder mustrare virtudes, semus istados cunsumidos dae sa malidade nostra”.

14) S'isperantzia de s'eretigu est che pula 'olende in su 'entu, che ispuma lezera in sa tempesta, che fumu si la gighet su 'entu, e isvanit, che-i s'ammentu de s'istranzu de una die ebbia. Distinu gloriosu de sos giustos e cundenna de sos eretigos

15) Sos giustos invece viven sempre, sa ricumpensa insoro est in su Signore e s'altissimu, a issos, los tenet contu.

16) Pro custu an a retzire una corona reale meravizosa, unu diadema dae manos de su Signore, ca los at amparàre fatendelis de iscudu cun su bratzu e cun sa manu dresta.

17) Issu at a leare pro armadura su coidadu sou e at armare su mundu pro castigare sos inimigos,

18) s'at a bestire de giustiscia comente coratza e s'at a ponnere pro elmu unu giudisciu chi no faddit,

19) at a leare pro iscudu una santidade chi no si podet binchere,

20) at arrodare s'ira sua crudele comente ispada e-i su mundu at a gherrare cun issu contr'a sos iscabados.

21) An a tzoccare dae sos tronos sas fritzas de sos rajos chi no faddin, e che dae arcu tiradu, dae sas nues, no an a faddire sa mèria,

22) dae sa frunda an a èssere tirados ranos de randine garrigos de dispretziu. S'at airare, contr'a issos, s'abba de su mare e- i sos rios los den coberrere chentza piedade.

23) s'at a iscadenare contr'a issos unu 'entu furiosu, los at a isperdisciare che una temporada. S'ingiustiscia at a faghene deserta sa terra e sa malidade nd'at a bettare dae tronu sos potentes.
